

اورانیوم رقیق شده

چرا از آن

سخن نمی گویند؟

ژوئل پنوشه

روزنامه نگار و محقق دانشگاهی

ترجمه "ح. م"

(منتشر شده در نشریه "هنر و مبارزه" فرانسه)

مترجم: جنگ دوم جهانی به شکست ارتش هیتلر و حزب نازی انجامید، اما با این وجود، امروز، اینطور بنظر می رسد که چنین پایانی به مفهوم شکست و نابودی قطعی اندیشه های هیتلر و نازیسم نبوده است. باز زایی نازیسم بنام نئونازیسم (نازیست های جدید) چندان هم غیر جدی نیست!

زمانی که از «نظام سرمایه داری» بعنوان «دشمن نوع بشر» سخن گفته می شود، این تنها یک شعار نیست، تبلیغات حزبی و عقیدتی و گروهی هم نیست. زیرا حقیقتی است هولناک که برای مقابله با آن مسئولیت هر انسان آگاهی دو چندان است.

شاید بتوان مقاله ای که در ادامه می خوانید را، گامی در جهت نزدیک تر شدن به این واقعیات تلقی کرد. استفاده از سلاحهایی با اورانیوم رقیق شده در جنگ های نوین و منطقه ای. کابوسی که حتی تصور آن برای ایران نیز وحشت آور است. آنچه را در ادامه می خوانید برگردان فارسی نویسنده است و برای توجه خوانندگان این توضیح را هم لازم می دانم که نویسنده در متن مقاله خود نقل قول هائی از برخی شخصیت ها دارد، که عناوین آنها را پررنگ تر و متن را در داخل گیومه آورده است. در این مورد نیز سبک و شیوه نگارش نویسنده را هنگام ترجمه عینا مراعات کرده ام. "ح. م"

«تمدن ماشینی به آخرین مرحله توحش خود می رسد. از این پس و در آینده ای کمابیش نزدیک می بایستی بین خودکشی دسته جمعی و استفاده هوشمندانه از پیروزیهای بشر، دست به انتخاب زد.»

آلبر کامو در فردای هیروشیما

در روزنامه مبارزه، 8 اوت 1945

شصتمین سالگرد هیروشیما و ناکازاکی در آمریکا در کمال احتیاط برگزار شد، و در فرانسه نیز رسانه ها کمتر شهادت یافتند تا از تأویل رسمی چنین واقعه ای فاصله بگیرند. فاصله بگیرند و به حادثه ای پردازند که جهان را به اوج بربریتی سوق داد که در تاریخ بشریت بی سابقه بود. در سال 1991 یعنی دقیقاً در پایان جنگ سرد که تعادل وحشت آمیزی را حفظ کرده بود، جنگ اتمی جدیدی آغاز شد. ولی این جنگ در سکوت و با تبتانی جامعه بین المللی براه افتاد. این جنگ اتمی جدید در واقع علیه کشورهای بی دفاع براه افتاد تا به بلند پروازی های استراتژیک آمریکا جامه عمل بپوشاند. باید دانست که در دوران چنین جنگ هایی بشکل گسترده از سلاح هایی استفاده شد که اورانیوم رقیق شده نامیده اند. اورانیوم رقیق شده نام زباله اتمی است. زباله ای که فوق العاده مسموم کننده است. این زباله اتمی محیط طبیعی را برای چند میلیارد سال (۴۵ میلیارد سال) آلوده می سازد و نزد مردمانی که در مجاورت این ماده زندگی می کنند انواع و اقسام سرطان، لوسمی، تخریب سیستم تولید نسل و تولد هیولایی و نتایج آن روی خصوصیات ارثی ژنتیک را موجب می گردد که غیر قابل ترمیم است. بهمان شکل که آلودگی تحت تأثیر آزمایشات اتمی و سوانحی نظیر چرنوبیل، اورانیوم رقیق شده مرز مشخصی ندارد و مردم نیم کره شمالی عناصر اکسید اورانیوم را از سال 1991 تنفس می کنند. در عراق، در یوگوسلاوی و در افغانستان...

هیروشیما: انقلاب علمی

5 سپتامبر 1945 دیلی اکسپرس Dally Express

اولین روزنامه نگاری که پس از واقعه به هیروشیما راه یافت

ویلفرد بورشت Wulfred Burchett

« در هیروشیما، سی روز پس از انفجار اولین بمب اتمی که تمام شهر را به تل خاکستر بدل کرده و جهان را نیز در بهتی عظیم فرو برده بود، افرادی که از جهنم آنی جان سالم بدر برده بودند، به شکل دیگری بحال مرگ افتادند. مرگی اسرارآمیز، دهشتناک و ناشناخته که هیچ اسمی برای آن پیدا نمی‌کنم مگر **طاعون اتمی**. بدون هیچ دلیل روشنی مریض می‌شوند. بی‌اشتهایی، ریزش مو، ظاهر شدن لکه‌های کبود روی اعضای بدن. و سپس خونریزی می‌کنند، از دهان و بینی و گوش...»

8 اوت 1945 روزنامه لوموند Le Monde تخریب کامل و آنی هیروشیما را بعنوان «انقلاب علمی» قلمداد کرد. نابود ساختن دو شهر ژاپنی و «به حالت تبخیر در آمدن» ساکنین آنها (100000 در هیروشیما و 50000 در ناکازاکی) تا مدتها بعنوان خشونت ضروری برای پایان بخشیدن به جنگ جهانی دوم معرفی می‌شد. امروز حتی روزنامه «نول ابسرواتور» Le Nouvel Observateur که به محافل صنعتی وابسته است، اعتراف می‌کند که این عملی جنایات آمیز علیه بشریت بود و برای پایان جنگ هیچ نیازی به آن نبود. مفهوم واقعی این جنایت را باید در منافع آمریکا جستجو کرد و بطور مشخص در خنثی ساختن تأثیر جهانی پیروزی اتحاد جماهیر شوروی در جنگ دوم (که به آمریکا قول داده بود علیه ژاپن وارد جنگ شود) و آغاز جنگ سرد. در واقع رئیس جمهور ترومن Truman از سوی سرویس‌های اطلاعاتی آگاه شده بود که تسلیم شدن ژاپن امری ست که تحقق آن از چند روز فراتر نمی‌رود. انفجار دو بمب روی شهرهای ژاپنی فرصتی بود برای آزمایش بمب اورانیوم و بمب پلوتونیوم در موقعیت واقعی و در عین حال نمایشی بود از قدرت مطلق آمریکا در مقابل جهانیان.

امروز حدود 300000 نفر در ژاپن هنوز از تأثیرات تشعشعات اتمی رنج می‌برند و آنچه بیش از همه ندیده گرفته شده، بعد روانی آن است. مقامات رسمی ژاپن تمایلی به طرح چنین مسائلی ندارند و «ایباکوشا» Ibakusha یعنی افرادی که تحت تأثیر تشعشعات اتمی هستند گویی که به جامعه ژاپنی تعلق ندارند. در سال 1950 شمار قربانیان بمباران اتمی در هیروشیما به دو برابر رسید (200000) و در ناکازاکی به سه برابر افزایش پیدا کرد (140000). بمبارانهای «درسده» Dresde در 13 و 14 فوریه 1945 (135000) و یا توکیو در 10 مارس که زیر بمب‌های آتش زای آمریکا به خاکستر تبدیل شده بود بین 80000 تا 100000 کشته بر جای گذاشت **هیچکدام توجیه نظامی نداشتند**. با این وجود تفاوت این نوع بمباران‌ها با بمباران اتمی که در 6 اوت 1945 بوقوع پیوست، این است که تشعشعات اتمی هنوز پس از پایان جنگ قربانی می‌گیرد.

اورانیوم رقیق شده : جنگ نوین اتمی

لورن موره **Leuren Moret** متخصص تشعشعات اتمی، ژوئیه 2004

«... ایالات متحده آمریکا و متحدین نظامی چهار جنگ اتمی با بمب و سلاحهای کثیف را علیه کشورهایی براه انداختند که می‌خواستند تحت سلطه خود در آورند. این تسلط از راه پراکندن گردهای معلق در هوا ست، اورانیوم رقیق شده بشکل دائمی مناطق گسترده ای را مسموم خواهد کرد و مردمانی را که در این مناطق زندگی می‌کنند از حق وراثت ژنتیک خود محروم می‌کند. و به این ترتیب است که حاکمیت ایالات متحده آمریکا و یارانش تثبیت می‌شود.»

پس از آزمایشات سلاح های اورانیوم رقیق شده در صحنه واقعی جنگ در خلیج فارس، در سال 1991، استفاده از این نسل از سلاح های اتمی به حالت عادی و رایج در آمد و در بی تفاوتی عمومی گسترش یافت. هر جنگ جدید که مهر «بشر دوستانه» بر آن می زنند (بوسنی، کزووو، افغانستان...) فرصت تازه ای ست جهت آزمایش سلاح های جدید با توان تخریبی بیش از پیش عظیم تر. مسموم شدن مناطق به اورانیوم رقیق شده تا چند میلیارد سال دوام خواهد آورد و نتایج آن برای مردمانی که در این مناطق و مجاورت آن زندگی می کنند عبارت است از: افزایش سرطان، لوسمی (لوکمی که از جمله سرطانهای غیر قابل علاج است)، بیماریهای متعدد دیگر، و مختل ساختن سیستم تولید نسل و تولد هیولایی... (مترجم: کمابیش مشابه با آنچه بنام کودکان دی اکسین در آسیای دور ملاحظه می کنیم)

آلبرت اسپیر **Albert Speer** وزیر جنگ در زمان هیتلر در سال 1943 قصد داشت برای ساخت بمب هایش اورانیوم را بجای تونگستن **Tungstène** به کار ببندد که دیگر نمی توانست از پرتقال وارد کند. از سوی دیگر مقامات طرح مانهاتان نیز قصد داشتند برای ساخت بمب هایشان از اورانیوم استفاده کنند، با این هدف که به مردم کشور متخاصم بیشترین خسارات و تلفات را وارد سازند.

لورن موره توضیح می دهد که «هدف این بود که از اورانیوم بعنوان گاز جنگی استفاده کنند، به این ترتیب که آنرا به شکل عناصر میکروسکوپی در سطح زمین پراکنده سازند و سپس آن را به آتش ببندند. جراحاتی که از این راه به افراد وارد می شود هنوز غیر قابل علاج است. چنین رؤیایی پنجاه سال بعد جهت برتری نظامی آمریکا تحقق پذیرفت.» در حال حاضر سلاح های اورانیوم رقیق شده به دلیل خصوصیات آن واجد دو برتری نظامی است. سلاحی است که در هر جدار و **عمقی نفوذ** می کند و آتش زاست. (نتایج آن را در بمباران بورابورا در افغانستان دیدیم و آمریکا بارها از آن یاد کرده و در باره ایران نیز اغلب اشاره می شود که بمباران ایران به گونه ای خواهد بود که به اعماق نفوذ کرده و تاسیسات زیر زمینی اتمی ایران را نابود می کند. مترجم) به راحتی در بدنه زره پوش و تانک نفوذ می کند و آنرا کاملا به آتش می کشد. تانک های آبرام مسلح به چنین گلوله هایی هستند. مضافا بر اینکه در جدار پناهگاه های بتونی و بونکرهای زیر زمینی نیز تا دهها متر نفوذ می کند. و علاوه بر تمام این موارد سلاحی ست که بسیار ارزان تمام می شود.

زباله های اتمی بازسازی شده بعنوان اسلحه کلاسیک

مسمومیت اورانیوم رقیق شده دو برابر است. مسمومیتی که از نظر شیمیایی ایجاد می کند، دوبرابر دیگر فلزات سنگین است. ولی قویا مسمومیت رادیواکتیو تولید می کند. اورانیوم رقیق شده عبارت است از زباله رادیواکتیو که از اورانیوم غنی شده جهت راکتورهای نظامی و غیر نظامی به کار می برند، و حاوی 2،0 در صد اورانیوم 235 و 75،99 درصد اورانیوم 238 است و عمر آن معادل 5،4 میلیارد سال یعنی عمر کره زمین است. آنرا از این جهت رقیق شده می نامند زیرا فعالیت آن **40 درصد** کمتر از اورانیوم طبیعی است. ولی چنین رابطه ای بدین مفهوم نیست که خطر کمتری دارد. در واقع اورانیوم طبیعی به مقدار 1 تا 3 در میلیون در طبیعت وجود دارد، در حالیکه مواد معدنی هزار بار غلیظ تر است. در ثانی اورانیومی که در سلاح ها به کار می رود با اورانیومی که محصول فعالیت مراکز غنی سازی و حاوی اتم های شکسته شده و قویا رادیواکتیو است - مثل اورانیوم 236 و پلوتونیوم 238Plutonum و 239 و تکنیتیوم 99 Technétium یا روتنیوم 106Ruthénium- موجب مسمومیت می شوند. بعلاوه فعالیت آن با گذشت زمان افزایش پیدا می کند.

اسطوره جنگ پاک

سلاح های جدید اورانیوم رقیق شده از عناصر اسطوره جنگ پاک و جراحی کننده است، و تنها به این علت که مثل بمب اتمی کلاسیک موجب بوجود آمدن آن قارچ غول آسا نمی شود ولی باید دانست که ضایعاتی که بوجود می آورد به همان اندازه مخرب و گسترده است. پس از آزمایشات اولیه در سالهای 1970 در لوس آلاموس (در آمریکا)، این سلاحها در بعد واقعی در جنگ علیه عراق در سال 1991 و سپس در سال 1994 و 1995 در بوسنی و در سال 1999 در کوزوو و در سرورستان و افغانستان آزمایش شدند. تمام بمب های پرنده در این جنگ ها حاوی اورانیوم رقیق شده بوده اند. پس از اعلان رسمی پایان جنگ خلیج، ارتش آمریکا در طول سه روز بیش از یک میلیون بمب اورانیوم رقیق شده روی هزاران پناهنده و سرباز عراقی که در حال عقب نشینی روی جاده بصره بودند، پرتاب می کند (که البته نقض ماده 3 قرارداد ژنو محسوب می شود). در میان شاهدین چنین قتل عامی کارول پیکو Carole Picou که عضو خدمات بهداشتی ارتش آمریکاست و خود او امروز در حد صد در صد معلول شده است، از فجیع بودن صحنه اتوبان مرگ گزارش می دهد و اجساد را به یاد می آورد که کاملا سوخته و جزغاله شده بودند.

مسمومیت اورانیوم رقیق شده دو برابر است

به گفته پروفیسور A.Durakovic رئیس بخش پزشکی هسته ای در دانشگاه Georgetownde در نیویورک مشاور پنتاگون:

«اورانیوم رقیق شده زمانی مسموم کننده است که به شکل غبار وارد دستگاه گوارشی و یا در دم و بازدم وارد بدن می شود، در اینصورت از هر سمی که تاکنون علم به شناخت آن نائل آمده، خطرناکتر است.» در حالیکه خصوصیت شیمیایی مسموم کننده اورانیوم رقیق شده پیوسته از جانب مقامات رسمی تکذیب شده است. هنگام برخورد به هدف اورانیوم رقیق شده تحت تأثیر اکسیژن آتش می گیرد و حرارت خارق العاده ای تولید می کند 1130 که 10 تا صد در صد اورانیوم را مبنی بر نوع بمب به حالت بخار در می آورد. زمانی که بر روی زمین نشست می کنند، براحتی به حالت معلق در می آیند. روشن است که باد و باران این مواد را در اطراف و در فواصل مختلف تا صدها کیلومتر با خود حمل می کنند... مخازن آب زیر زمینی، آب، گیاهان و حیوانات (حیوانات را مبتلا به همان بیماری هایی می سازد که نزد انسان مشاهده می شود) و بطور کلی طبیعت و تمام زنجیر تولیدات غذایی را مسموم می سازد. آلودگی به اورانیوم رقیق شده از سه راه امکان پذیر است: تنفس و نوشیدن آب یا شیر و بطور کلی غذای آلوده و از راه جراحی (اورانیوم رقیق شده وارد جریان خون می شود). از راه تنفس خطرناکترین آنهاست. مسمومیت شیمیایی در وحله نخست به کلیه مربوط می شود (و سپس کبد) و مسمومیت رادیو اکتیو شوش ها.

...

نتایج یک گروه تحقیقاتی در شش منطقه در جنوب عراق نشان داده است که گیاهان سه برابر بیش از حد معمول رادیو اکتیو متصاعد می کنند. در این مناطق 900000 تن از گیاهان و یک سوم حیوانات آلوده شده اند. در بین کودکان کمتر از پانزده سال که مورد آزمایش پزشکی قرار گرفته اند، 70 در صد آنان در مجاورت تشعشعات بوده و آلوده شده اند.

مردمانی که در مناطق بمباران شده زندگی می کنند محکوم به تحمل پرتوهای رادیو اکتیو هستند. تفاوت مردمان بومی و سربازان کشورهای اشغالگر در این است که مردم این مناطق در تمام طول زندگی خود در مجاورت آلودگی رادیو اکتیو خواهند بود، در حالیکه سربازان پس از مدت کوتاهی به کشورشان باز می گردند. تفاوت دیگر آنها در اینجاست که سربازان

به محض بازگشت می‌توانند به شکل جامعه مدنی و در خواست قرامت کنند و سپس تحت
معالجه قرار گیرند. در حالیکه مردم بومی چنین مناطقی غالباً حتی از وجود چنین خطری بی
اطلاع هستند. بیمارستان‌های عراقی، یعنی بیمارستان‌هایی که از بمباران جان سالم بدر برده
اند، توان عملیاتی ندارند. پیش از دوران جنگ عراق مجهز به مدرن‌ترین بیمارستان‌های
منطقه بود و مجرب‌ترین پزشکان عراقی در آنها فعالیت می‌کردند. بسیاری از این پزشکان
همانند متخصصین و روزنامه‌نگاران دیگر سیستماتیک و به شکل اسرار آمیزی به قتل
رسیده‌اند.

جهانی شدن آلودگی رادیولوژیک

اگر چه سمی بودن اورانیوم همواره از جانب مقامات رسمی تکذیب شده است، با این وجود
از سال 1974 گروه تحقیقاتی وابسته به وزرات دفاع آمریکا در مورد مسمومیت مضاعف
این ماده هشدار داده است. زمانی که گلوله اورانیوم به هدف اصابت می‌کند، در مجاورت
اکسیژن حرارت فوق العاده ای متصاعد می‌سازد (5000 درجه سانتی‌گراد) که موجب
تبخیر 10 تا 100 درصد اورانیوم براساس نوع گلوله می‌شود. به این ترتیب هر گلوله ای
که از یک تانک آبرام شلیک می‌شود بین 1000 تا 3000 گرم غبار تولید می‌کند. براساس
تحقیقات لئونارد دیتز Léonard Dietz تنها 5 میکرون از این عنصر معدل 1،360 rem
یعنی 300 بار بیشتر از حد مجاز برای کارکنان مراکز تولید انرژی هسته ای در طول
یکسال. عناصر مولکولی غیر قابل حل و تخریب ناپذیر بعلاوه مخلوطی از رادیو نوکلئیدها
Radionucléides در آتمسفر پراکنده می‌شوند. هنگامی که به زمین نشست می‌کنند،
براحتی به حالت معلق در می‌آیند و توسط باد و باران تا دهها و حتی صدها کیلومتر پراکنده
می‌شود: زمین، آب و مخازن آب زیر زمینی، گیاه و حیوانات (به بیماری‌هایی مشابه نزد
انسان مبتلا می‌شوند)، و تمام اینها بدین معناست که زنجیر تولیدات کشاورزی و مواد غذایی
کاملاً آلوده می‌شوند. آلودگی منطقه خلیج فارس به همان شدتی است که بمباران‌های روباه
صحرای ویلیام کلینتون در سال 1998 و حملات پیاپی در مناطقی که به شکل غیر قانونی
توسط آمریکا، انگلیس و فرانسه برای عراق ممنوع شده بود و محاصره جنایتکارانه جامعه
بین الملل در سال 1990 هر گونه اقدام پیشگیری کننده ای را در این زمینه ناممکن ساخت و
مواد مولکولی با باد و باران در طول پانزده سال در حال پراکنده شدن هستند. کشورهای
همسایه طبیعتاً از چنین فاجعه ای در امان نیستند. نتایج چنین آلودگی در پی جنگ‌های پیاپی
علیه یوگوسلاوی، افغانستان و عراق به دروازه‌های یونان رسیده است، به اسرائیل،
عربستان سعودی، پاکستان، ترکیه، سوریه، لبنان، آلبانی، مقدونیه، فلسطین، ایران،
ترکمنستان، ازبکستان، قزاقستان، چین و هند. امروز پیش بینی‌ها حاکی از این امر هستند که
آلودگی اورانیوم رقیق شده به طرف نیمکره شمالی در حال گسترش است و بزودی تمام کره
زمین را احاطه خواهد کرد.

AIEA مرگ بیش از نیم میلیون نفر را در عراق پیش بینی می‌کند

آلودگی محیط زیست برای بومیان منطقه در حال توسعه است. برخی مناطق جنوبی عراق
(مناطق کشاورزی آبیاری شده که تقریباً در چنین سرزمین خشکی نادر به نظر می‌رسد) بر
اساس آمار ابتلا به سرطان 700 درصد و تولد کودکان معلول 400 درصد و ابتلا به
لوسمی (لوکمی) 350 درصد افزایش داشته است. افزایش وضع حمل نابهنگام توسط زنان
باردار و تولد اطفال مونگلولی به شدت افزایش پیدا کرده است، حتی در بین بانوان کمتر از
25 سال. کودکانی که با باقیمانده سلاح‌های منفجر شده بازی می‌کنند، همگی به لوسمی
مبتلا می‌شوند و می‌میرند، دوره آشکار شدن آن چند سال بطول می‌انجامد. آژانس بین
المللی انرژی اتمی پیش بینی می‌کند که تحت تأثیر یک میلیون گلوله اورانیوم در سال

1991 یعنی بین 350 تا 800 تن اورانیوم (بر اساس بنیاد Leake d'Amsterdam). در چند سال آینده باید در افغانستان و بالکان شاهد نتایج مشابهی باشیم.

سلاح کشتار دسته جمعی در حال توسعه

سلاح کشتار دسته جمعی با شارژ اورانیوم رقیق شده در رده سلاح های قراردادی یا کلاسیک (غیر اتمی) ثبت نام شده است. در حال حاضر چندین کشور در حال گسترش چنین سلاحهایی هستند. از جمله اسرائیل، ترکیه، روسیه، پاکستان، فرانسه. در فرانسه 100 آزمایش در فضای باز در منطقه Gramat Lot در Bourges انجام گرفته است.

فرصتی تازه برای صنایع هسته ای:

مبدل ساختن کشورهای محکوم شده

به زباله دانی رایگان

برای زباله های رادیو اکتیو

استفاده نظامی از اورانیوم، برای صنایع هسته ای که در سال 500000 تن از این نوع زباله ها تولید می کنند، گشایش بسیار مطلوبی ست. ذخیره جهانی حدودا بر یک میلیون و نیم تن بالغ می شود که 70000 تن از آن در ایالات متحده امریکاست. کشورهای اتمی با حمله به برخی کشورها بخش قابل توجهی از ذخایر خود را به رایگان و به شکل بمباران صادر می کنند که نگهداری از آن ها بسیار گران تمام می شود، و به این ترتیب این کشورها و مناطق را به زباله دانی اتمی و مجانی مبدل می سازند. با این حساب که عمر اورانیوم چهار میلیارد و نیم سال است. کویت جهت پاکسازی سرزمین کم وسعت خود تاکنون 14 میلیارد دلار خرج کرده است (مترجم: با نتایج قابل اغماض). آمریکایی ها جهت پاکسازی 23 تانک خود سه سال وقت گذاشتند و چهار میلیون دلار هزینه کردند، در حالیکه پنج هزار تانک عراقی که در طول جنگ تخریب شده است و قویا رادیو اکتیو هستند، هنوز بر جا مانده است. در فوریه 2003 آمریکایی ها در مورد مناطق آلوده شده در عراق از خود سلب مسئولیت کردند. در هر صورت خسارات وارد آمده به محیط زیست غیر قابل بازگشت هستند.

در افغانستان طوفان شن از تمام کشور عبور می کند و آلودگی های پیاپی به رودخانه ها می رسد. رود کابل و رود اندو از پاکستان عبور می کند و از ذخایر آب کشاورزی و آب آشامیدنی بشمار می آید. تیم های «هسته ای - بیولوژیک - شیمی» جهت اندازه گیری درجه آلودگی در افغانستان حضور پیدا کردند ولی گروه خبرنگاران را که تا پیش از ورود آنها در کنار متفقین کار می کردند، محبوس کردند. از اکتبر سال 2001 پزشکان افغانی مرگ سریع عده ای را اعلام کردند که درجه آلودگی آنها بسیار زیاد بوده است.

راه توده ۱۳۷ ۲۵,۰۶,۲۰۰۷